

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 26.

Anden Session.

12te Møde.

Torsdagen den 24de October.

(Fortf.)

Formanden: Lovforslaget, som kun bestaaer af 1 Paragraph, skal jeg tillade mig at sætte til Forhandling under Cøt med de stillede Ændringsforslag.

B. Mørgaard: Jeg vil blot tillade mig at rette det Spørgsmaal til Formanden, om Forslaget kommer til at behandles i 2 forskjellige Affnit.

Formanden: Jeg veed ikke rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand mener. Der er stillet to Ændringsforslag til selve Lovforslaget; disse har jeg tilligemed Forslaget selv sat under Cøt til Forhandling, da jeg nemlig har troet, at dette vel kunde gaae an, efter som det er et saalidt omfattende Thema.

B. Mørgaard: Jeg meente, om ethvert Forslag for sig gik til særskilt Afstemning.

Formanden: Ja, det er en Selsøjlge, at der vil blive stemt særskilt over ethvert af de gjorte Forslag. Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Bregendahl: Da der i forrige Rigsdags Session indkom et lignende Forslag, stemte jeg mod det, og jeg troer, at jeg dengang lige som ved Spørgsmaalet, om dette Forslag skulde tages under Behandling i nærværende Session, havde den Fornøielse at være den Æneste, som stemte imod det. Der er derfor just ikke synderlig Udfigt til, at min Stemme skal faae nogen Indflydelse paa Forslagets Skjæbne heri Salen; men jeg kan dog ikke Andet end udtale mig derimod. Der er en almindelig Betragtning, som jeg troer, at Forsamlingen dog maa have for Die ved denne Sags Behandling, og det er den, at ihvorvel Forsamlingen har Initiativet til Love, og

ihvorvel Forsamlingen ogsaa, naar der er Anledning dertil, bør benytte dette Initiativ, saa troer jeg dog, at denne Benyttelse maa skee med en vis Varsomhed og med en vis Forsigtighed og jeg troer ikke, at Initiativet er blevet benyttet i nogen særdeles Udstrækning — eller i nogen saadan Udstrækning, som kunde opvække Betænkkelighed (i den foregaaende Session); nu derimod synes det som om man er paa Veie til at benytte det i en temmelig stor Udstrækning. Jeg skal imidlertid ikke lægge videre Vægt paa denne almindelige Betragtning; jeg har kun troet, at det kunde være et passende Sted at fremhæve den paa. Men der er en anden almindelig Betragtning, som jeg derimod troer maa have en større Indflydelse i denne Sag, og det er den, at den Lov, hvori der nu er Spørgsmaal om at gjøre Forandringer, det er den almindelige Værnepligtsslov af 1849, som er bleven vedtagen af den grundlovgivende Rigsforsamling, og jeg troer ikke, at det er den rette Maade at benytte den Deeltagelse i Lovgivningsmagten, som Rigsdagen er i Besiddelse af, at man efter et kort Tidsrum gjør Forandringer i enkelte Bestemmelser, som tidligere ere vedtagne i almindelige Love; thi naar en almindelig Lov bliver overveiet, er der en ganske anden Anledning for Forsamlingen til at sætte sig ind i de Grundsætninger, hvorpaa denne almindelige Lov skal støttes, og at gjøre sig det klart, hvorledes disse Grundsætninger bør anvendes i de enkelte Tilfælde, som Loven omhandler. Naar der derimod kun forhandles om Forandring af enkelt Bestemmelse i en almindelig Lov, er der ikke den Anledning for Forsamlingen til at komme til en fuldstændig og omfattende Overveietelse, om en saadan enkelt Forandring dog ikke i andre Retninger kan have sin store Vanskelighed. Jeg troer, at man i dette Tilfælde saameget mere maa holde sig